

Sygn. akt VI P 622/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy A. N.

przeciwko (...) w G.

o sprostowanie świadectwa pracy, odprawę pieniężną, nakazanie, odszkodowanie

I. powództwo oddała w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od powoda A. N. na rzecz Pozwanego (...) w G. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 622/17

UZASADNIENIE

Powód A. N. pozwem z dnia 5 października 2017 r. wniósł przeciwko pozwanej (...) w G. o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 2017 r. poprzez nadanie mu zamiast treści ujętej w świadectwie, treści:

a) w pkt 1 świadectwa: „w okresie 06.05.1996 r. do 28.02.2017 r. – w (...) w G. – jako funkcjonariusz (...) w służbie stałej, w okresie 01.03.2017 r. do 31.08.2017 r. – w (...) w G. – jako funkcjonariusz (...)”;

b) w pkt 3b świadectwa:

poprzez uzupełnienie wskazanej podstawy prawnej o przepis wskazujący/dający pozwanemu zindywidualizowaną podstawę prawną niezłożenie propozycji pracy, a dopiero w konsekwencji dającego podstawę zastosowanie wskazanej przez pozwanego podstawy prawnej;

c) w pkt 5.11 świadectwa: „wykonywał pracę w szczególnym charakterze od 06.05.1996 r. do dnia 31.08.2017 r. w pełnym wymiarze jako funkcjonariusz (...) i (...)”;

d) w pkt 7 świadectwa: „przysługuje odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia w oparciu o art. 163 ust. 1-3 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o służbie (...) [...], w związku z art. 159 pkt 3 ustawy PWUoKAS.”

Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów sądowych wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 12.09.2017 r. skierował do pozwanego wezwanie do sprostowania świadectwa pracy, którego pozwana (...) odmówiła. W kwestii zarzutów co do treści świadectwa pracy wskazał, iż został zatrudniony jako funkcjonariusz (...) w 1996 r. na stanowisku radcy prawnego, a z dniem 15.06.2000 r. został mianowany do służby stałej. Podniósł, iż w okresie od 1996 r. do dnia 31.08.2017 r. nie otrzymał decyzji o wygaszeniu stosunku służbowego (...) (...) i zmianie w stosunek pracy. Otrzymał wyłącznie pisemną informację o zmianie stosunku służbowego jako (...) (...) w stosunek pracy. Zdaniem powoda warunkiem formalnoprawnym, koniecznym do przekształcenia stosunku służbowego (...) (...) w zakresie mianowania do służby stałej (w tym jego wygaszenie zgodnie z regulami służby (...), w cywilny stosunek pracy, regulowany przepisami ustawy o służbie (...) i kodeksu pracy jest wydanie formalnej decyzji w tym przedmiocie. Podniósł, iż taka decyzja w stosunku do niego nie została wydana i doręczona – wobec tego stosunek służbowy jako (...) nie uległ wygaszeniu w 2007 r. i trwał aż do dnia 31.08.2017 r. Ponadto powód wskazał, iż wydane mu świadectwo pracy nie wskazuje pełnej podstawy prawnej wygaszenia stosunku służbowego. W ocenie powoda art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej ma charakter obligatoryjny, wobec tego jego niezastosowanie może mieć wyłącznie charakter wyjątku od zasady. Pozwany wprawdzie wskazał powodowi przyczyny nie złożenia mu propozycji pracy jednak w ocenie powoda są to przyczyny nieprawdziwe – pozorne. Zdaniem powoda nieprawidłowo wskazano podstawę prawną i wysokość odprawy. Podał, iż przysługuje mu odprawa w wysokości 6-cio miesięcznego wynagrodzenia, niezależnie od charakteru stosunku służbowego.

(pozew, k. 2-6v)

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że z twierdzeń powoda prawdziwe jest jedynie twierdzenie, że od 1996 r. powód nie otrzymał decyzji o wygaszeniu stosunku służbowego (...) (...) i zmianie w stosunek pracy. Pozwana podniosła, że nie jest prawdą, że powód otrzymał informację pisemną o zmianie stosunku służbowego jako (...) w stosunek pracy. Powód bowiem otrzymał pisemną propozycję przeniesienia do służby cywilnej w (...) w G. oraz po wyrażeniu zgody na złożoną propozycję, zawarł umowę o pracę. Pozwana (...) wskazała, że procedura ta była w pełni zgodna z obowiązującymi wówczas przepisami art. 22a ustawy z dnia 24.07.1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r., nr 156, poz. 1641 ze zm.). Pozwana podała, że od dnia 16.08.2007 r. wbrew twierdzeniom powoda, pozostawał on w stosunku pracy, a nie w stosunku służbowym z (...) w G., a następnie (...) (...) w G..

Odnosząc się do żądania sprostowania podstawy prawnej wygaśnięcia stosunku pracy, pozwana wskazała na bezpodstawność, gdyż art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej jest podstawą prawną wygaśnięcia stosunków pracy osób, które do dnia 31.05.2017 r. nie otrzymały propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby. Pozwana podała, że stosunki pracy tych osób wygasły z mocy prawa. Również prawidłowo w ocenie pozwanej została wskazana kompletna podstawa prawna przyznania odprawy.

(odpowiedź na pozew, k. 31-33)

W piśmie procesowym z dnia 6 grudnia 2017 r. powód wniósł o rozważenie zastosowania art 477¹ k.p.c. i zasadności oceny procesowej oraz wydania w tym zakresie wyroku, w zakresie roszczeń o:

a) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 17.424 36 zł tytułem uzupełnienia wypłaconej odprawy sześciomiesięcznego wynagrodzenia,

b) nakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia o złożeniu propozycji pracy bądź służby z uwzględnieniem stażu pracy i kwalifikacji, tj. na dotychczasowych, na dzień 31.08.2017 r. warunkach pracy i płacy, ze skutkiem ex tunc od dnia 01.09.2017 r. w terminie 7 dni od dnia wydania wyroku,

c) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odszkodowania za okres pozostawania bez pracy, w związku z błędnie wystawionym świadectwem pracy.

Powód ustosunkowując się do prawnych argumentów pozwanego z pominięciem wyrażanych przez pozwanego, podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie. (k. 39-42v)

Na rozprawie w dniu 10 01 2018r. powód wskazał, iż nie podtrzymuje powyższego żądania , a według oceny powoda sąd może uwzględnić zadanie to z urzędu .

Na rozprawie w dniu 10.01.2018 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. Dodatkowo powód wniósł o uzupełnienie świadectwa pracy o podstawę prawną art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16.11.2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. (k. 56-57)

W piśmie z dnia 16.01.2018 r. powód wskazał, że w związku z pouczeniem, że to on winien wskazać prawidłową podstawę rozwiązania umowy o pracę, nawet jeżeli uważa, że nie było podstaw prawnych do rozwiązania umowy, a przynajmniej powód ich mimo prób uzyskania informacji, nie uzyskał od pozwanego – sprecyzował, iż zamiast art. 170 ustawy PWUOKASS, winna być wskazana ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w tym jej art. 5 lub art. 165 UPWUOKAS albo stosowany a contrario w stosunku do osób, które wymogów określonych tym przepisem nie spełniają lub art. 144 ustawy o KAS. Zdaniem powoda jako podstawa prawna rozwiązania umowy winna być wskazana ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Powód wniósł o przyjęcie pisma po uprzednim otwarciu rozprawy na nowo. (k. 60-61)

W piśmie z dnia 22 stycznia 2018 r. pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie pozwu. Pozwana (...) wskazała, że żądanie sprostowania podstawy prawnej wygaśnięcia stosunku pracy w świadectwie pracy jest bezpodstawne. (k. 66-66v)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Powód A. N. nawiązał stosunek pracy z (...) w G. na podstawie umowy o pracę kolejno na czas określony od 06.05.1996 r., od 06.08.1996 r., a z dniem 06.05.1999 r. na czas nieokreślony na stanowisku radcy prawnego .

Pismem z dnia 25.05.2000 r. powód otrzymał propozycję mianowania go do służby stałej w (...) w G. na stanowisko radcy prawnego.

Z dniem 15.06.2000 r. powód otrzymał akt mianowania do służby stałej na stanowisko radcy prawnego i nadano stopień służbowy starszego aspiranta (...).

Następnie, pismem z dnia 31.07.2007 r. złożono powodowi propozycję przeniesienia do służby cywilnej w (...) w G.. Powód propozycję przyjął. Datą przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy był dzień 16.08.2007 r. , kiedy to została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony pomiędzy powodem a (...) w G.. Miejszem świadczenia pracy była (...) (...) w G. – Zespół Radców Prawnych. W okresie zatrudnienia powód wykonywał pracę na stanowisku radcy prawnego. Powód był zatrudniony do dnia do 31.08.2017 r.

(**dowód:** umowy o pracę, k. 2, 14,28, 58 akt osobowych cz. B; świadectwo pracy, k. 1 akt osobowych cz. C propozycja mianowania wraz z aktem mianowania, k. 37 akt osobowych cz. B)

Na podstawie art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, z późn. zm.) stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS,

wygasły z dniem 31.08.2017 r. jeżeli osoby te w terminie do dnia 31.05.2017 r. nie otrzymały pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia lub pełnienia służby.

(...) (...) w G. pismem z dnia 28 lipca 2017 r. poinformowała powoda, iż nie może spełnić oczekiwań i przedstawić mu propozycji służby lub propozycji pracy.

(**dowód:** pismo pozwanej (...), k. 16)

Pismem z dnia 21.08.2017 r. powód wystąpił do pozwanej z wnioskiem o ponowne zatrudnienie w (...) w G. na stanowisku radcy, po dniu 31.08.2017 r.

W związku z opublikowanym w dniu 15.11.2017 r. na stronie BIP (...) (...) w G. naborze na stanowisko radcy prawnego w (...) (...), powód wystąpieniem z dnia 16.11.2017 r. zgłosił zamiar ponownego podjęcia zatrudnienia.

(**dowód:** pismo powoda, k. 43; zgłoszenie zamiaru podjęcia zatrudnienia 44-44v)

W związku z wygaśnięciem stosunku pracy powoda z upływem dnia 31.08.2017 r., przyznano mu odprawę trzymiesięcznego wynagrodzenia.

(**dowód:** przyznanie odprawy, k. 2 akt osobowych cz. C)

W świadectwie pracy z dnia 31.08.2017 r. wydanym powodowi widnieją następujące informacje:

a) w pkt 1 - powód był zatrudniony w (...) w G. w okresie od 06.05.1996 r. do 31.08.2017 r., w tym:

w okresie 06.05.1996 r. do 15.08.2007 r. – w (...) w G. – jako funkcjonariusz w służbie stałej,

w okresie 16.08.2007 r. do 28.02.2017 r. – w (...) w G. – jako pracownik zatrudniony na podstawie umowy o pracę,

w okresie 01.03.2017 r. do 31.08.2017 r. – w (...) w G.;

b) w pkt 3b – stosunek pracy powoda ustał w wyniku wygaśnięcia – na podstawie art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16.11.2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2016, 1948 z późn. zm.),

c) w pkt 5.11 – w okresie zatrudnienia pracownik wykonywał pracę w szczególnym charakterze od 06.05.1996 r. do 15.08.2007 r. w pełnym wymiarze jako funkcjonariusz (...),

d) w pkt 7 informacje uzupełniające – przyznano odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia w oparciu o art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (tekst jednolity w Dz. U. z 2016 r., poz. 1474) w związku z art. 170 ust. 4 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016, poz. 1948 z późn. zm.).

Świadectwo pracy doręczono powodowi w dniu 8 09 2017r.

(**dowód:** świadectwo pracy , potwierdzenie odbioru , k. 1 akt osobowych, cz. C)

W przedsądowym wezwaniu do sprostowania świadectwa pracy z dnia 12.09.2017 r. powód wniósł o jego sprostowanie w następujący sposób:

a) w pkt 1 świadectwa:

„w okresie 06.05.1996 r. do 28.02.2017 r. – w (...) w G. – jako funkcjonariusz (...) w służbie stałej,

w okresie 01.03.2017 r. do 31.08.2017 r. – w (...) w G. – jako funkcjonariusz (...);”

b) w pkt 3b świadectwa wskazując, że świadectwo pracy jest wadliwe, bowiem nie wskazuje pełnej podstawy prawnej wygaszenia stosunku służbowego;

c) w pkt 5.11 świadectwa:

„wykonywał pracę w szczególnym charakterze od 06.05.1996 r. do dnia 31.08.2017 r. w pełnym wymiarze jako funkcjonariusz (...) i (...)”;

d) w pkt 7 świadectwa wskazując, że nieprawidłowo podano podstawę prawną i wysokość odprawy.

(**dowód:** przedsądowe wezwanie do sprostowania świadectwa pracy, k. 7-10)

Pozwana (...) (...) odmówiła sprostowania świadectwa pracy powodowi, z niżej wskazanych względów:

- w pkt 1 – w dniu 31.07.2007 r. na podstawie art. 22a ustawy z dnia 24.07.1999 r. o Służbie Celnej, powód otrzymał propozycję przeniesienia do służby (...). W dniu 01.08.2007 r. A. N. złożył oświadczenie o przyjęciu propozycji, w związku z czym od dnia 16.08.2007 r., zgodnie z art. 22a ust. 6 ww. ustawy przekształcono stosunek służbowy powoda w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony,

- w pkt 3b – w związku z tym, że powód nie otrzymał propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, jego stosunek pracy wygasł,

- w pkt 5 ppkt 11 – w związku z tym, że od dnia 16.08.2007 r. stosunek pracy powoda został przekształcony w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, okres od dnia 06.05.1996 r. do dnia poprzedzającego dzień przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy (tj. okres zatrudnienia w organach administracji (...) w charakterze (...) (...) oraz pełnienia służby w (...) jako funkcjonariusz (...)) został w świadectwie wskazany jako okres pracy w szczególnym charakterze,

- w pkt 7 – w pkt tym zawarta została informacja o wysokości przyznanej i wypłaconej powodowi odprawy oraz informacja o podstawie prawnej na jakiej ww. odprawa została przyznana.

(**dowód:** odpowiedź pozwanego, k. 11-12)

Pismem z dnia 15.09.2017 r. pozwana poinformowała powoda, że w przypadku pracowników (członków korpusu służby cywilnej), którzy nie otrzymali lub odmówili przyjęcia propozycji zatrudnienia w Krajowej Administracji Skarbowej zastosowanie miały przepisy ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, na podstawie których została wypłacona powodowi odprawa pieniężna w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Poinformowano także, że status (...) (...) powód posiadał do dnia 15.08.2007 r., a zgodnie z przyjętą przez powoda propozycją przeniesienia do (...) (...) stosunek służbowy został przekształcony w stosunek pracy.

Następnie, pismem z dnia 05.12.2017 r. pozwana przypomniała, iż stosunek pracy powoda wygasł na mocy art. 170 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 z późn. zm.), nie zaś na podstawie ustawy z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Przepis ten zastosowano jedynie do wypłaty odprawy jako, że w myśl zapisu art. 170 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, odprawę należało wypłacić zgodnie z zasadami, jakie obowiązywały w przypadku likwidacji urzędu.

(**dowód:** pismo pozwanego, k. 48, 55)

Wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za okres ostatnich trzech miesięcy zatrudnienia wynosił 7.083,12 zł brutto.

(**dowód:** zaświadczenie, k. 35)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo A. N. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące w aktach sprawy i przede wszystkim w aktach osobowych powoda.

Wskazać należy, iż wiarygodność i rzetelność dowodów z dokumentów, nie była kwestionowana przez żadną ze stron, także Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do zdeprecjonowania ich wiarygodności.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 kpc. Wynika z niego, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich treść, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Na rozprawie w dniu 10.01.2018 r. powód cofnął wniosek o przesłuchanie stron. (k. 57)

Żądanie powoda dotyczyło sprostowania świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 2017 r. Dodatkowo, w piśmie procesowym z dnia 6 grudnia 2017 r. powód wniósł o rozważenie zastosowania art 4771 k.p.c. i zasadności oceny procesowej oraz wydania w tym zakresie wyroku, w zakresie roszczeń o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 17.424 36 zł tytułem uzupełnienia wypłaconej odprawy sześciomiesięcznego wynagrodzenia; nakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia o złożeniu propozycji pracy bądź służby z uwzględnieniem stażu pracy i kwalifikacji, tj. na dotychczasowych, na dzień 31.08.2017 r. warunkach pracy i płacy, ze skutkiem ex tunc od dnia 01.09.2017 r. w terminie 7 dni od dnia wydania wyroku; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odszkodowania za okres pozostawania bez pracy, w związku z błędnie wystawionym świadectwem pracy. ***Powód wskazał, że sąd miałby orzec w tej kwestii z urzędu , a nie sformułował w tym zakresie żądania .***

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 170 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948 ze zm.) stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby.

Stosownie do treści art. 22a ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 156, poz. 1641 ze zm.):

1. Funkcjonariusze celni pełniący służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez tego ministra mogą otrzymać, z urzędu, propozycje przeniesienia do służby cywilnej w tym urzędzie lub jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez tego ministra.

2. Z wnioskiem o propozycję przeniesienia, o której mowa w ust. 1, mogą wystąpić zainteresowani funkcjonariusze celni.

3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia dyrektor generalny lub kierownik urzędu wykonujący jego zadania, za zgodą kierownika urzędu, w którym funkcjonariusz pełni służbę.

4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

1) miejsce pracy;

2) datę przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy;

3) stanowisko pracy;

4) wynagrodzenie.

5. Funkcjonariusz celny, w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

6. Dotychczasowy stosunek służbowy funkcjonariusza celnego, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony lub nieokreślony, odpowiednio do rodzaju dotychczasowego stosunku służbowego.

7. (uchylony)

8. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie ust. 6 stał się pracownikiem służby cywilnej, okres służby w Służbie Celnej wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.

9. Stosunek służbowy funkcjonariuszy celnych, którzy odmówili przyjęcia złożonej propozycji, nie ulega zmianie.

Treść świadectwa pracy została określona w art. 97 § 2 k.p. oraz w § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie świadectwa pracy. Kodeks pracy wskazuje wybrane elementy tej treści i dokonuje zarazem ich delimitacji na takie, które obligatoryjnie umieszczane są w świadectwie, oraz te, które pracodawca umieszcza tam na żądanie pracownika. Według art. 97 § 2 k.p. do tych pierwszych należą: informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy oraz informacja o zajęciu wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym. Ponadto do tej kategorii zalicza się także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego - szczegółowy wykaz takich informacji został ustalony w § 2 rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem w świadectwie pracy należy umieścić także informacje dotyczące między innymi: wymiaru czasu pracy pracownika w okresie trwania stosunku pracy; urlopu wypoczynkowego wykorzystanego przez pracownika w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy; okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielenia; wykorzystanego urlopu wychowawczego; liczby dni, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie zgodnie z art. 92 k.p., w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy; wykorzystania w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 k.p.; okresu, za który pracownikowi przysługuje odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 361 § 1 k.p.; okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze; okresów nieskładkowych, przypadających w okresie zatrudnienia, którego dotyczy świadectwo pracy, uwzględnianych przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty.

Jeżeli pracownik uważa, że zamieszczone w świadectwie pracy informacje nie są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, ma prawo zażądać jego sprostowania. Przedmiotem sprostowania nie może być jednak żądanie umieszczenia w świadectwie pracy informacji o wysokości i składnikach wynagrodzenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach, których pracodawca nie zamieścił wcześniej w świadectwie z powodu braku stosownego wniosku pracownika. Należy natomiast dopuścić prawo żądania sprostowania w przypadku, gdy pracodawca wydaje pracownikowi nowe świadectwo pracy po wprowadzeniu doń zmian wynikających z prawomocnych orzeczeń sądowych (na podstawie art. 97 § 3 k.p. czy § 5, 6 i 7 rozporządzenia w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i sprostowania).

Z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy pracownik występuje do pracodawcy w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania / art. 97§ 2¹ k.p./. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie świadectwa pracy pracodawca w ciągu 7 dni od otrzymania wniosku pracownika powinien się do niego ustosunkować. W tym więc terminie w przypadku uwzględnienia wniosku wydaje pracownikowi nowe świadectwo pracy, zaś w razie odmowy jego

sprostowania powiadamia o tym na piśmie lub elektronicznie pracownika. Nieuwzględnienie wniosku w sprawie sprostowania - przez co należy rozumieć także brak reakcji na wniosek pracownika, jak i częściowe tylko jego uwzględnienie - daje pracownikowi prawo do wystąpienia z żądaniem sprostowania świadectwa pracy do sądu pracy. Z uprawnienia tego pracownik może skorzystać w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wiadomości o odmowie sprostowania świadectwa przez pracodawcę. Jeżeli powództwo pracownika zostanie przez sąd pracy uwzględnione, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi niezwłocznie nowe świadectwo pracy, nie później jednak niż w ciągu 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu. W takim wypadku pracodawca ma też obowiązek, najpóźniej w dniu wydania pracownikowi nowego świadectwa pracy, usunąć z akt osobowych pracownika i zniszczyć poprzednio wydane świadectwo pracy (§ 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie świadectwa pracy . Świadectwo pracy stwierdzające fakty niezgodne ze stanem rzeczywistym lub prawnym jest nieprawidłowe (K.Baran (red.), kodeks pracy, Komentarz do art. 97, st.pr. 15.04.2012r., Syst.Inf.Praw. LEX).

Reasumując, Sąd oddalił powództwo o sprostowanie świadectwa pracy uznając, iż świadectwo pracy jako oświadczenie wiedzy zostało wydane zgodnie z właściwymi przepisami kodeksu pracy, a wnioski powoda są niezasadne . W niniejszej sprawie co do zasady całość żądania sprostowania świadectwa pracy opierała się na kwestionowaniu przez powoda podstawy wykonywania przez niego pracy w (...) w G. jako zatrudniania w ramach umowy o pracę , tym samym żądanie powoda sprowadza się do zakwestionowania umowy o pracę z dnia 16.08.2007 r. Niemniej jednak, nie sposób w sprawie o sprostowanie świadectwa pracy, gdzie powód rzeczywiście pracę wykonywał od 2007 r. na podstawie umowy o pracę – zakwestionować, iż był to faktycznie stosunek pracy. Wobec czego należy uznać, że materiał zgromadzony w sprawie potwierdza stan faktyczny odzwierciedlony w świadectwie pracy, a wnioski powoda nie zasługują na uwzględnienie.

Z powyższych względów, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy, jako nieuzasadnione na mocy powołanych przepisów art. 97 kp oraz rozporządzenia z dnia 30 12 2016r. w sprawie świadectwa pracy .

Powód w toku postępowania stwierdził na rozprawie w dniu 10 01 2018r. , iż domaga się jedynie sprostowania świadectwa , nie formułuje żądań zgodnie z treścią pisma z dnia 6 12 2017r. k. 39-42. Wobec powyższego Sąd w pkt II wyroku umorzył w pozostałym zakresie postępowanie na mocy art. 355§1 kpc w zw. z art. 203 kpc .

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c., zgodnie z zawartą w tych przepisach zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, z której wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowej obrony (pkt III wyroku).